

Farul Cres

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 46

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
18 Noemv. 1939

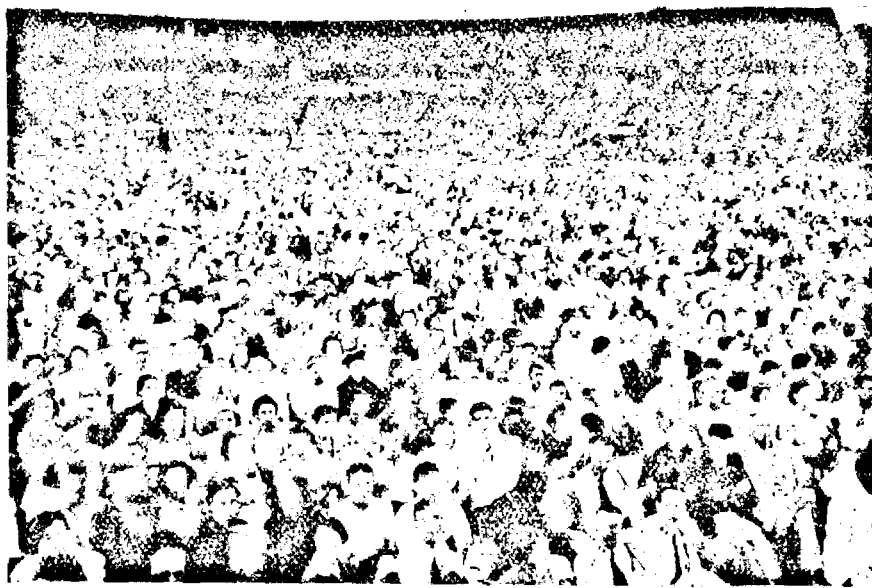
Solia și misiunea baptistă în lumea de azi

Extras din predica Congresului Baptist Mondial, ținută de Dr. George Truett

Pretutindeni auzim întrebarea: Au creștinii un leac îndestulător pentru lumea adânc tulburată de azi? Există vreo ușă de speranță în valea lui Acor? Este undeva un ajutător care să poată tămădui rănilor dureroase ale acestei lumi suferinde și păcătoase? Fericit sunt eu astăzi că acest mare congres poate răspunde hotărât și unit: „DA!” la această întrebare! Un prooroc din vechime a prezis venirea lui Hristos în aceste cuvinte: „Căci un Copil ni s'a născut, un Fiu ni s'a dat, și domnia va fi pe umerii Lui; Il vor numi: „Mînnat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii”.

Aici deci e un Mijlocitor atotîndestulător între Dumnezeu și om între om și om și între națiune și națiune. El e Marele Impăcător, Centrul de unire al popoarelor. Când oamenii Il iubesc pe El într'adevăr, ei se iubesc unii pe alții. El e cea mai mare minune a veacurilor. Lumina cercetătoare a tuturor criticilor, fie prieteni fie dușmani, s'a îndreptat spre El timp de două mii de ani și totuși n'a reușit, de-a-lungul veacurilor, să găsească în El un singur păcat, un singur sfat rău, o singură faptă iubitoare de sine. S'a născut în primul veac, dar aparține tuturor veacurilor. S'a născut ca Iudeu; dar e fratele tuturor națiunilor. Chemarea Sa merge în același fel la Saxonii ca la Mongoli, la Latini ca și la

Slavi și la Teutoni, ca și la Indieni. Pe toți îi cheamă ca să vină cu pocăință la harul Său iertător și la iubirea Sa îmbrășugată. Ah, cine n'ar dori să meargă pe urmele lui Hristos de-a-lungul tuturor anilor și apoi de-a-lungul veșniciei?

Centrul Congresului Mondial Baptist, Atlanta, America, 1939.

Chemarea lui Dumnezeu față de omenire.

Bine a făcut acest Congres că și-a ales ca motto: „Căci nu este altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos”. Prima problemă în orice clădire e temelie. Convingerea noastră e că voia lui Dumnezeu față de omenire a fost arătată în întregime în Biblie și de ea trebuie să ascultăm în ceea ce privește doctrina, rânduielile, închinăciunea și viața noastră creștină. Cum vom găsi noi voia lui Hristos în ce privește viața noastră? Ea ne-a fost descoperită în sfântul Său Cuvânt. Biblia și numai Biblia e izvorul credinței și a practicei

baptiste. Pentru noi există o singură lumină la care cercetăm și încercăm credeurile, purtarea și organizarea noastră, Cuvântul lui Dumnezeu. Noi punem o singură întrebare cu privire la credință și organizarea noastră: „Ce spune Cuvântul lui Dumnezeu?” Nu

după tradiții sau obiceiuri, sau credee, sau sinoade, sau hotărâri după sfânt Cuvântul lui Dumnezeu. Hristos e temelie noastră noi zidim numai pe El. El e singurul Preot, Rege și Profet, singurul învățător cu autoritate, singurul Mântuitor de ajuns și ispășitor, singurul Domn și Impărat.

Dr. Carroll a spus: „Noul Testament e legea bisericii creștine. Întreg Noul Testament e legea bisericii creștine. Numai Noul Testament e legea bisericii creștine. Noul Testament va fi totdeauna legea bisericii creștine”.

Deosebirea între noi și alții.

Tocmai aci se vede deosebirea între noi și bisericile sacerdotale, sacramentale și eclesiastice. Ele înalță în planul mântuirii pe preot, biserica și tainele. Solia baptistă este nesacramentală, neeclesiastică și nesacramentală.

Învățătura ei este că un singur Mare Preot a intrat odată pentru totdeauna și pentru toată omenirea în Sfânta Sfintelor, că perdeaua e ruptă pentru totdeauna în două, că tronul milei e deschis

(Continuare în pag. 4 a)

Farul Creștin**Foaie religioasă**

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Căciuț

Anul VII. No. 46 Sâmbătă 18 Noemv. 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 250 lei

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Cărier N. Oncu, Arad, Str. Blănduștel 4

DELA REDACȚIE

Se încep nouile abonări. Rugăciunea noastră către Dumnezeu este ca Farul să fie pentru orice cetitor al lui o binecuvântare cum e ploaia timpurie pentru ogoarele sămănate.

Noi ne dăm silința să-l scoatem cât mai frumos și cât mai bogat în învățături spirituale și sfaturi folositoare pentru oricare copil al lui Dumnezeu. Ajutați-ne în lucrarea aceasta măreață.

* * *

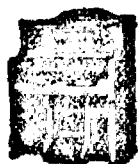
Cu privire la abonamente, păstrăm vechea deviză: Cine plătește, citește. Numai cu plata banilor înainte, putem să vă considerăm ca abonați. Abonamentul rămâne tot 100 lei. Cei ce fac mai mult de 10 abonamente, primesc unul gratuit.

Reînnoiți-vă abonamentul la

„FARUL CREȘTIN“

și faceți abonamente noi!

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16

FOTOGRAFIA MORTII LUI ISUS

de Alexa Popovici

„A luat o pâine... a frânt-o... zicând... acesta este trupul Meu. Apoi a luat un pahar... zicând, acesta este sângele Meu... care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”. Mat. 26:26-28.

Era seară târziu, cu câteva ceasuri înainte de a-L prinde. În camera de sus, în jurul unei mese, Isus își ține predica din Ioan 14-16. Erau numai ei, El și ucenicii. Afară o liniște de noapte, înăuntru o atmosferă simțită de toți. Moartea era aproape, iar ucenicii nepregătiți încă deajuns. Nu înțelegeau scopul morții lui Isus.

În tăcerea ce a urmat predica, Isus se scoală, ia pâinea și o frânge, murmurând în șoaptă „e trupul Meu”. Ia apoi paharul cu vin și arată zicând „așa se varsă sângele Meu”.

Ucenicii privesc la învățătorul lor; acum L-au priceput. Au înțeles descrierea și demonstrația morții Sale. Tabloul cuvintelor lui Isus a fost cât se poate de clar. În câteva cuvinte numai, El și-a făcut fotografia chinurilor ce trebuiau să se abată asupra Lui.

Scurt, dar clar, Isus a arătat că moartea Sa va fi o

Moartea chinuitoare.

Cine poate pătrunde în adâncul înțeles al cuvintelor „trupul Meu... se frânge” și „sângele Meu se varsă”? Singur Ioan, care L-a văzut în agonie de pe cruce, a putut să înțeleagă, dar și el numai în parte.

Cine poate zugrăvi sau descrie în cuvinte chinurile trupesti ale lui Isus? Un trup istovit de drumuri, nehrănit, neodihnit de zile, hărțuit, cu moartea în față, încolțit de dușmani, fugărit, prins, legat, bătut, batjocurit, târît dela un arhieru la altul, și în cele din urmă condamnat. Ce durere! Să stai cu tot corpul atârnat numai în cuie, străpuns prin carne, ridicat pe cruce! Putem noi înțelege durerea, când tot sângele din corp se scurge prin zeci de răni? Și ce mai putem spune despre cumuna de spini?

Durerile sufletești însă, au fost mult mai mari ca cele trupesti. Pe fața lui ardea încă sărutul lui Iuda. Ce mârșavie! Pentru câțiva arginți să-și vândă Învățătorul! Și până unde s'a dus! Să-L sărute, pentru ca să-L recunoască dușmanii. Ce fătărnicie! Putea Isus

să nu simtă aceasta? Câtă dragoste și prietenie a risipit El cu Iuda și iată răspunsul! Il vinde pe arginți, Il sărută ca să-L prindă. Apoi trădarea și tăgăduirea lui Petru. Cât curaj, cât zel și energie, câte jurăminte la Petru, și iată-l în curte, lângă foc, în fața unei servitoare își tăgăduiește tovarășia cu Isus. Nu a fost și asta o rană în sufletul lui Isus? Dar batjocura celor pe care i-a ajutat și cărora le-a făcut atâta bine? În mulțimea celor ce strigau erau și mulți vindecați și ajutați de Isus. Și El îi cunoștea. Toate acestea au frânt mai mult sufletul Său, ca rănilor, țintelor și crucea corpul Său.

Pe lângă aceasta, Isus mai arată în cuvintele Sale că moartea Sa e o

Moarte pentru alții.

„...se varsă pentru mulți...”, spune Isus. Cuvintele acestea arată că moartea lui Isus e în locul și pentru folosul celor „mulți”. Nu toată lumea găsește scaparea și dobândirea vieții veșnice în moartea lui Isus, ci numai cei ce cred în mod sincer și până la capăt în El.

Dar, Isus prin cuvintele de mai sus, își justifică și nevinovăția personală. E risipită orice încercare de învinuire a cuiva împotriva Sa. Nici dușmanii de moarte nu l-au putut arăta vreo vină sau păcat. Pilat, la judecată îl proclamă nevinovat, și de a ceea își spală mâinile. Isus moare, e curat însă, e nevinovat, dar poartă păcatele celor „mulți” care sunt credincioșii Lui.

Isus a mai dovedit cu moartea Sa că dragostea atrage jertfă. El ne-a iubit ca păcătoși și orice inger sau ființă cerească putea să-l spună: „Bine Isuse, dar ființele de pe pământ sunt condamnate la moarte pentru păcatele lor”. Și sigur Isus ar fi răspuns: „Pentru ei voi muri Eu, Imi dau trupul Meu să fie frânt, sдобit, voi lăsa ca sângele Meu să fie varsat; Eu îi iubesc și pentru ei nu Mă voi da la o parte nici dela cea mai mare jertfă”. Ce exemplu pentru ai Săi! Cine-L iubește e gata și la jertfă.

Apoi, Isus în moartea Sa ne-a înlocuit pe noi. Păcătosul, prin păcatele lui a fost supus morții. Prin credință însă, devine al lui

(Continuarea în pag. 7-a).

O pildă

După cum n'a fost în zilele lui Isus Hristos

Trad. de Earl Truța

Pilda următoare este o oglindă, în care fiecare creștin care este iubitor de sine și lacom, poate să se vadă așa cum este.

„Și ei s'au dus cu o corabie la o parte, într'un loc pustiu. Oamenii i-au văzut plecând și i-au cunoscut; au alergat din toate părțile și au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei. Când a ieșit din corabie, El a văzut mult norod; și I s'a făcut milă de ei, fiindcă erau ca niște oi care n'aveau păstor; și a început să-i învețe multe lucruri. Și când ziua era spre sfârșite, ucenicii Săi s'au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu, și ziua este spre sfârșite. Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de împrejur, ca să-și cumpere pâine, fiindcă n'au ce mânca”. Dar El a răspuns: „Dați-le voi să mănânce!” Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pâine de două sute lei și să le dăm să mănânce?”

Și El i-a întrebat: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți”. S'au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns: „Cinci și doi pești”. Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde. Și i-au așezat jos, în cete de câte o sută și de câte cincizeci. El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești i-a împărțit la toți.”

Când ucenicii au primit pâinea și peștii, ei întâiu s'au așezat jos pe iarba verde și s'au săturat. Pe când mâncau ei au început să zică între ei: Dacă un om nu se aprovizionează pe el însuși întâiu, el este mai rău decât un păgân și un vameș. Deci lăsați să căutăm noi și învățătorul nostru să punem o parte din mâncarea aceasta, ca nu cumva, mâine și poimâine, noi și învățătorul nostru să ducem lipsă, și să nu știm unde să căutăm aceea ce este necesar să ne întrețină și să ne bucure.

Așa că toți ucenicii, afară de Ioan, fratele lui Iacob, au găsit cosuri și au umplut douăsprezece cosuri cu pâinea și peștii pe care Isus le-a frânt, pe când Ioan singur s'a dus să dea norodului flămând să mănânce.

S'a întâmplat că, după ce unsprezece ucenici umpluseră cosurile și le-au pus la o parte, ei au spus unul altuia: Ar fi o rușine mare să nu întrebuițăm acest belșug, pe când este în mâinile noastre, ca să ne asigurăm că în viața noastră viitorare atât de nesigură să nu ducem lipsă. Piața aceea, colo la sat nu s'a sfârșit încă, și mâncarea aceasta ne va duce bani frumoși, care ne vor servi ca un capital cu care să ducem mai departe lucrul nostru și să întreținem familiile noastre. Acel care trăiește numai pentru prezent și nu se gândește la viitor, este nebun. Lăsați ca să punem polul Domnului nostru la zarafi, cu dobandă.

Prin urmare li se părea lor că este bine, ca să pună la o parte șapte dintre ei la slujba aceea, de a purta cosurile pline de pâini și pești... (ce păcat că erau frânt!) până la cel mai apropiat sat cu piet bun, și argintul, prețul lor, suna frumos când a căzut în pungă lui Iuda Iscarioteanul, (care L-a trădat).

Indată ce cei șapte pleaseră, trei dintre ucenici s'au unit cu Ioan ca să dea pâine și pești la mulțimea flămândă. Și s'a întâmplat că din cauza că primele cincisute de oameni erau aproape, ei le-au dat întâi lor; și fiindcă ei erau vecini cunoscuți de mulți dintre pescari, aproape de Betsaida din Galilea, ei s'au dus tot mereu între ei, să fie siguri că sunt sătui. Dar când Ioan a văzut cât de mare era norodul și cât de puțini erau lucrătorii, inima lui ca și a învățătorului a fost mișcată de milă față de ei și când s'a întors spre Isus pentru provizii de mâncare, el a zis: Învățătorule, să mă duc la noroadă, acolo mai departe? Sigur că ai frânt pâine și pentru ei. Dar ce sunt eu într'atâția? Nu poți trimite alți lucrători în lucrul acesta?

Și Domnul a răspuns: Ucenicul meu, ai înțeles bine dorința mea. Eu v'am trimis pe voi doisprezece la norodul întreg, și tu singur ai priceput ceea ce am voit. Ceilalți, în întregime sau în parte, n'au ascultat porunca Mea. Du-te ajută unde este nevoia mai mare și vei face bine!

Când s'a întors Ioan să se pre-

gatească cu pâine spre cei flămânzi, el găsește pe Petru stând acolo, cu brațele pline de pești și pâini, uitându-se nedumerit dintr-o parte în alta. Și când l-a văzut i-a strigat: Simone, ce este cu tine, tu, energetic și schimbăcios? Nu vezi tu norodul acela, la care nu se duce nimeni în ajutor? Du hrana pe care o ai în mână și vino cu mine!

Simon Petru a răspuns, zicând: Domnul nu mi-a dat instrucții speciale despre locul unde să mă duc; și eu nu îndrăznesc să las acești cincisute de vecini cunoscuți, fără ca să primesc o chemare specială. Isus a auzit cuvintele acestor doi ucenici și El s'a întors și s'a uitat la Petru cu durere și indignare pe fața Lui și în vocea Lui, pe când spunea: O, tu ucenic fără pricepere! Nu ți-a dat Tatăl din cer ochi ca să vezi, urechi ca să auzi, o minte ca să te gândești și o inimă ca să simțеști? Ridică-ți ochii și privește! Nu poți vedea miile de oameni care încă au rămas nehrăniți și flămânzi? Nu poți să vezi mulți dintre ei răfăciți, leșinați și desperați, poate căzând pe lînda drum, pe când alții strâng și mănâncă iarbă, încercând zadarnic să-și stămpere foamea? Deschide-ți urechile și ascultă! Nu poți auzi strigătul lor disperat: „Treci la noi și ajută-ne!”? Nu poți hotărî unde este nevoie mai mare de pâine și pești când sunt în mâinile tale? Lărgește-ți inima, ca această nevoie să-ți facă un apel tie, cum apelează Domnului tău; și nu-mi cere o chemare specială. Nu ți-am spus: dă-le să mănânce? Nu te îngrijești că nu va fi mâncare îndestulătoare pentru nevoile prezente și viitoare. Nu poate El, care ți-a frânt odată pâine, să mai frângă dacă este nevoie? Și Simon Petru n'a mai cerut ceea ce i s'a dat deja, chemarea specială, la o nevoie specială.

S'a întâmplat că a început să însereze înainte ca cei șapte ucenici să se reîntoarcă dela târg, unde se dusesă să vândă pâine și pești. Și erau unii la târg, care s'au uitat cu ochii lacomi la ceea ce ei au câștigat, și i-au urmărit când au plecat dela târg. Zece oameni dintre cei mai răi, bine înarmați cu ciomege, s'au dus du-

(Continuare în pag. 7-a)

Solia și misiunea baptistă în lumea de azi

(Urmare din pag. 1-a)

și aproape de oricine și că cel mai de jos suflet din lume, dacă se pocăiește în adevăr, poate intra cu toată îndrăzneala în prezența lui Hristos. Învățătura lor îi silește pe baptiști să fie contrari la mijlocitori pământești între un suflet și Dumnezeu său; să se împotrivescă ideii că harul lui Dumnezeu e împărțit prin mijloace materiale și să nu aprobe doctrina că biserica stă între păcătos și Hristos. Cu tot respectul pe care îl avem față de alte religii, spunem sus și tare că învățătura mântuirii prin botez și transubstanțiatăunea sunt contrare Evangheliei lui Hristos.

E de mare însemnătate ce credem.

Ideile conduc lumea. Purtarea oamenilor e cârmuită de convingerile din sufletul lor. O religie e cârmuită de principiile ei, așa cum e un individ sau o națiune.

Președintele Mullins ne-a lăsat scrisă o frază care a devenit istorică în viața baptistă. Acea frază afirmă că orice suflet omenesc e în stare să se apropie direct de Dumnezeu în Hristos. Religia este legătura directă între om și Dumnezeu și nimeni nu trebuie să se amestece ca mijlocitor în această legătură. Din această doctrină triumfătoare curg toate celelalte învățături baptiste.

Când ne întoarcem spre Noul Testament, care e legea creștinului, găsim oriunde principiul individualismului. Individul e chemat singur, afară de familie, de biserică și stat, să stea singur în fața lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să dea socoteală singur înaintea Celui Prea Înalt. Nu poate să-i înlocuiască nimeni nici să mijlocească în locul lor. Fiecare trebuie să se pocăiască pentru sine, să creadă pentru sine, să se boteze pentru sine și să răspundă de sine înaintea lui Dumnezeu și aici și în veșnicie.

Descoperirea libertății.

Urmează, deci, logic și natural că fiecare om are dreptul să se închine lui Dumnezeu după îndemnul conștiinței sale și că niciun om, niciun grup de oameni, niciun guvern nu are dreptul să dicteze oamenilor cum să se închine lui Dumnezeu și să pedepsească pe cei ce nu se închină după planul său. Și orice persoană sau in-

stituție care răpește oamenilor acest drept divin, păcătuiește înaintea lui Dumnezeu și usurpă drepturile care aparțin numai Celui Atotputernic. Ce capitol dureros s'a scris în istoria omenirii prin nerespectarea acestui principiu al libertății conștiinței. Ioan Bunyan a stat 12 ani în închisoare, pentru că a spus că statul nu are dreptul să oprească predicarea Evangheliei.

W. Reid spune că cel mai mare lucru în istoria modernă e formarea Americii. Noi nu suntem de aceeași părere, ci suntem că cel mai mare fapt din istoria modernă este descoperirea ideii libertății religioase și că această descoperire a fost făcută de baptiști. Libertatea religioasă e mama tuturor libertăților. Fără ea toate celelalte libertăți mor mai curând sau mai târziu! Baptiștii au văzut dela început această libertate în toată gloria ei. Ei au susținut totdeauna și susțin și acum că fiecare om are un drept dat de sus să se închine lui Dumnezeu după conștiința lui. Și baptiștii apără acest drept nu numai pentru ei, ci pentru protestanții de toate culorile, pentru catolici, pentru păgâni, pentru Turci, pentru toți oamenii. Ei apără nu numai toleranța, ci absoluta libertate religioasă. Există o mare deosebire între toleranță și libertatea religioasă. Toleranța e o concesie, îngăduință, pe când libertatea e un drept. Toleranța e un dar al omului pe când libertatea e un dar al lui Dumnezeu.

Biserica creștină.

Cu privire la biserică, Baptiștii susțin că ea e o instituție divină, nu un produs al vieții sociale, ci un rezultat al lucrării lui Hristos; că ea trebuie să existe de-a-lungul veacurilor; că ea trebuie să păzească adevărul și să-l vestească tuturor popoarelor din toate veacurile. Baptiștii cred că toți cei ce cred într'adevăr în Hristos ca Mântuitorul lor personal, sunt mântuiți, fără mijlocirea păstorului sau a bisericii. De aceea noi ne bucurăm în unitate spirituală cu toți cei ce iubesc pe Hristos în adevăr și sinceritate. Îi prețuim ca pe frații noștri în harul mântuitor al lui Hristos și moștenitori ai vieții și nemuririi.

Baptiștii și alte religii.

Un lucru trebuie ținut minte: nu

se poate face nicio unire prin înălțarea adevărului. Orice unire care nu respectă adevărul Bibliei, nu e numai falimentară, dar e o trădare față de Hristos. De sigur creștinii din toate religiile trebuie să discute cum se pot uni mai mult. Dar numai pe baza unei credințe curate se poate face orice unire. O unire care nu e pe supunerea completă față de Hristos ca Domn în tot ce învață El, e o falsitate și trebuie respinsă de toți oamenii serioși.

Solia noastră baptistă față de alte religii poate fi rezumată în trei cuvinte: adevăr, libertate, unitate. Și aceste cuvinte trebuie să stea în ordinea în care au fost așezate.

Misiunea noastră.

Vremurile grele de azi ne cheamă la o nouă predare pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu în toate colțurile pământului. Datoria noastră e să evanghelizăm toată lumea și să aducem pe toți oamenii la ascultarea de Hristos. Creștinismul adevărat nu vrea să împartă câmpul cu nimeni și Hristos nu primește să fie așezat în niciun Pantheon. Nu există doi Mântuitori, ci numai Unul, și de aceea religia lui Hristos trebuie să rămână singură în lume. Unitatea omenirii cere o religie universală. Religia creștină nu se poate împăca cu nicio religie păgână așa cum nu se poate împăca adevărul cu minciuna.

Trebuie să evanghelizăm.

Primul lucru în programul nostru trebuie să fie aducerea sufletelor la Hristos. Aceasta e cea mai mare poruncă a Hristosului înviat. Evanghelizarea aceasta e spiritul misionar la lucru. Prin ea se încep și se zidesc bisericile. Prin dobândirea celor pierduți se întinde Creștinismul adevărat și se ține vie în biserică viața creștină.

Dr. Duff a spus: „Acea biserică ce înceată de a fi evanghelistică, va înceta curând de a fi evanghelistică”. Dacă dobândirea sufletelor pierdute și creșterea lor în viața sfântă, lipsește din bisericile creștine, ce deosebire este atunci între ele și societățile lumești? Biserica trebuie să plece pe câmpul de misiune și să rămână acolo aducând pe cei pierduți la Domnul. Și toți cei dobândiți la Hri-

(Continuare din pag. 3-a).

MĂRGĂRITARE PENTRU VIEȚI TINERE

Prelucrare după J. L. Gordon, de D. Pascu

Putere mișcătoare.

Mișcarea este legea progresului. Schimbările sunt o poruncă a naturii. Pe cer, stelele nu stau pe loc, și noi ne mișcăm într-un univers unde nimic nu este staționar, decât caracterul lui Dumnezeu. Totul ce este în lume se mișcă. Atunci când soarele nu răsare, el apune. Tinerețea înclină spre bătrânețe, și bătrânețea își așteaptă ultimul tren cu care să plece. Legea mișcării stă scrisă pe toate lucrurile. Și cineva a spus, că, dacă stelele nu s'ar mișca, ar rugini pe cer. Încearcă deci să nu rămâi pe loc, ci să miști înaintea, să te miști spre bine.

Swedenborg a spus că trecerea dela moarte la viață se face atât de ușor, că după ce ai trecut, nici nu ști că ai ajuns pe țărmul celălalt al vieții. Swedenborg spune, că trecerea aceasta este atât de ușoară, încât dansul, după ce în viziunile și visurile sale, a trecut în lumea spirituală, a găsit oameni care nu știau că au murit, până ce el le-a atras atenția. Dacă spiritul acestui om ar veni pe pământ, ar găsi sfinți adormiți, în timp ce ei cred că sunt treji, și ar găsi oameni morți, ce cred că sunt vii.

Cum să ne ridicăm mai sus?

Voie bună, însuflețire. Bucură-te în lucrul pe care îl faci. Munceste de dragul lucrului, și nu al salariului pe care îl primești. Lipssește-te de omul care încearcă să fie prea punctual la lucru, dimineata la opt, și până seara își ține mereu ochii la ceas.

Un om care se credea euminte, era angajat la o lucrare mare. A văzut oameni mai tineri progresând, și el a rămas mereu în același loc, la același salariu. Într-o bună dimineată a plecat la stăpân și a spus: „Decând sunt în serviciul acesta, au trecut mai mult ca și cincisprezece ani; în tot acest timp nu am făcut nicio greșală, nu am târziat niciodată și totuși nu mi s'a mărit salariul cu un leu, și nu am fost avansat la o poziție mai mare”. Stăpânul i-a răspuns: „Vei rămâne și mai departe unde ești, și cu același salariu. Tu ai fost prea punctual, și n'ai încercat să vii niciodată mai degrabă la lucru, sau să stai un mo-

ment, două peste orele de lucru. Întreprinderea mea nu s'a îmbunătățit cu nimic în timpul sederii tale la mine. Deci, primești numai atât cât meriți”. Încearcă prin muncă, prin a face lucrurile mai bine, să te ridici pe tine și pe alții.

Grăbit sau desordonat.

Unii oameni aleargă, fără să fie constrânși de lucru prea mult. Omul neorânduit fuge pe stradă cu gulerul dela haina întors, cu ciorapul peste gheață, sau cu cureaua dela opincă atârnată după el.

Omul care este constrâns să facă lucru mai mult, nu aleargă în stânga și dreapta, ci se aseamnă cu motorul, ce pune mai multă presiune în timp ce aleargă cu iuteala de mai înainte. Un scriitor care a avut să scrie un subiect foarte greu, a lăsat condeiul jos, și a plecat la pescuit. Când s'a întors înapoi, a fost criticat de prieteni, că a plecat să piardă timpul, când ar fi trebuit să-l folosească scriind. Scriitorul însă, când a ajuns acasă, a început o nouă discuție asupra subiectului, și după aceea s'a apucat și a scris până dimineata la orele patru. Încă în aceeași zi, lucrarea a fost dată la tipărit, și seara, publicul a citit-o. În tot timpul cât a fost la pescuit, scriitorul s'a gândit la lucrarea lui. Încearcă să iei timp pentru toate. Nu fugi, nu face nimic în neorânduireală, dar încearcă să nu pierzi timpul prețios cu nimicuri.

Un proverb vechiu spune: „Scoală-te de dimineată”. Reușita bună în viață depinde foarte mult de un început bun. „Pregătirea” este un cuvânt ce înseamnă: „fi gata”. Un băiat tânăr a venit într-o zi în fugă la gară. Când a ajuns însă, trenul plecase. Un om mai bătrân s'a apropiat de dânsul și i-a zis: „Tinere, n'ai fugit destul de tare”, la care băiatul a răspuns: „Am fugit destul de tare, dar n'am plecat de acasă destul de în vreme, și de aceea n'am ajuns trenul”.

Putere de voință

Sunt o mulțime de oameni care totdeauna încep, și niciodată nu se țin de ceva. Totdeauna încep, dar niciodată nu sfârșesc.

Totdeauna anunță un început, dar niciodată nu ajungi să vezi dela ei un sfârșit mare. Tinere, dacă crezi într'adevar că Dumnezeu are pentru tine un lucru deosebit să faci, — și faptul că trăiești în lume, ar trebui ca să te convingă că Dumnezeu are pentru tine ceva deosebit, — atunci adună-ți toate puterile. Și în timp ce îți ridici ochii și sufletul sus la Dumnezeu, strigă: Peste toate nereușitele vieții, peste toate piedecile, peste toate greutățile, **eu voiu să fac, și dacă vei voi, vei reuși.**

Bogăție de dorințe, și putere de voință.

Fiecare om tânăr, este o amestecătură de dorințe și voință. Fără de capacitatea de dorințe, nu este putere de voință, și fără voință, dorința este lipsită de putere. Tânărul care este bogat în dorințe, dar slab în voință, este apt ca să fie mișcat, dar acel om ce are o bogăție de dorințe, și o putere de voință, acesta poate mișca mult. Omul cu voință slabă, este frământat de împrejurări, în timp ce cel cu voință tare, dirijează împrejurările. Când doi oameni cad într-o apă, ambii sunt înconjurați de aceleași împrejurări, dar unul este dus de împrejurări la fundul apei, în timp ce celălalt, învingând împrejurările, se ridică deasupra și iese afară.

Totul se bazează pe voință. Puterea de voință înseamnă curaj. Puterea de voință este ca și șira spinării, ce face pe om să stea stabil. Puterea de voință înseamnă caracter. „Eu voiesc”, învinge toate greutățile. „Eu voiesc”, reușește în ciuda tuturor falimentelor. „Eu voiesc”, deși se sfarmă seara, el învinge din nou dimineata. „Eu voiesc” se luptă înainte, atunci când toate celelalte s'au lăsat de luptă. „Eu voiesc”, este cristalizarea caracterului, și concentrarea sufletului.

Tatăl lui Balzac, marele scriitor francez, a spus odată copilului său: „Dragul meu copil, eu scriitor trebuie să fie rege, sau un cersetor”. Copilul a răspuns: „Apoi atunci să știu tată, că eu voiu fi un rege”. Părinții l-au lăsat să se lupte cu sărăcia, cu greutatea, dar după zece ani de luptă, el a devenit un rege al literaturii franceze.

Din lumea largă

Regele Belgiei și regina Olandei au trimis cancelarului Hitler o telegramă în care-i propun să înceteze cu ostilitățile și să încheie pace cu țările dușmane. Germania a răspuns că va examina propunerea aceasta cu multă atenție. Majestatea Sa, Regele Carol, a trimis regelui Angliei o telegramă în care-și exprimă urările pentru reușita acestor propuneri.

In Belgia și în Olanda neliniștea crește. Ambele țări se pregătesc în grabă pentru orice eventualitate. Militarii care au fost concentrați nu vor mai avea concedii, deoarece că nu e vorba încă de un act de provocare din partea Germaniei sau de vreun ultimatum. Totuși Germania pare că învinuiește Olanda că nu a sprijinit-o în 6 Oct. când a cerut pace. Însă Olanda a luat măsuri, inundând terenuri și întărind trupele dela frontieră. Iar din Belgia se aude știrea că a mobilizat 18 divizii. La fel Danemarca își dublează forțele regulate ale armatei.

Rusia și Finlanda încă n'au ajuns la o înțelegere. Dar Finlanda și-a concentrat o parte din armate ei la granița vecină cu Rusia. Delegații finlandezi au avut o întrevvedere cu dnii Stalin și Molotov.

Se știe că Radium-ul este azi cel mai bun și cel mai sigur leac contra multor boale. De pildă cancerul (rac), se poate lecu cu radium. Dar acest leac e așa de rar și scump încât în lumea întreagă se găsește abia 500 grame de radium. Acum câțiva ani, doi căutători de aur din Canada de nord, au găsit în regiunea acoperită mereu de zăpadă și ghețuri, un munte întreg din care se poate extrage radium-ul. Nu peste mult timp, s'a stabilit aici o colonie numită Orașul Radiumului, în care lucrează 100 de specialiști și o femeie, soția directorului întreprinderii, care e doctoriță, contabilă și bucătăreasa coloniei. Anual această întreprindere a reușit să extragă 85 grame de radium. Pentru extragerea unui singur gram se cer 1000 tone de minereu din care sunt formate stâncile munților din acel ținut. Un gram din acest leac scump îmbogățește un om, iar un centigram poate vindeca mii de oameni.

Atentatul dela München. În săptămâna trecută, Cancelarul Hitler era să cadă victima unui atentat. La o sărbătoare națională care se ținea în 8 Noembrie într-o sală mare, a fost așezat de mâini criminale o mașină care trebuia să explodeze tocmai în momentul când dl. Hitler își va termina cuvântarea. Dar, din cauza situației prezente, cancelarul și-a terminat vorbirea mai în grabă și apoi a plecat, fiind chemat urgent în Berlin. Câteva minute mai târziu bomba a explodat ucigând 7 persoane și rănind vreo 60, dintre cei rămași în sală. Germania e adânc indignată de această încercare de omor împotriva conducătorului ei și spune că numai Anglia a putut fi în stare să aranjeze o astfel de crimă.

Intr'o mină de cărbuni din China, au pierit 2000 de mineri chinezi din cauza unei inundații neașteptate. Mina de cărbuni se afla în mâinile japonezilor.

Pe frontul apusean se comunică că lupte scurte între trupele germane și franceze. Însă războiul se duce mai înverșunat împotriva Angliei, pe mare. Mai ales acum după încercarea nereușită de a curma viața cancelarului Hitler Germania va porni cu mai multă furie la luptă.

Din cauză că între Bulgaria și Turcia relațiile s'au făcut mai pașnice, atât Turcia cât și Bulgaria au hotărât retragerea trupelor, trimise la graniță.

Impresia produsă de atentatul dela München în capitalele țărilor a fost mare. Regele Italiei și dl. Mussolini au trimis îndată telegrame prin care-și exprimă bucuria că dl. Hitler a scăpat cu bine din acest atentat. Germania a acordat un premiu de 600 mii mărci celui care va descoperi pe făptașul acestei încercări de omor.

Brigada păcii

Conflictele între mohamedani și hinduși sunt foarte dese în India. Adesea se întâmplă adevărate încăereli. Mahatma Gandhi a propus o metodă care ar avea scopul să distrugă aceste grele neînțelegeri. „Să organizăm”, spune el, „brigade ale păcii”. Brigadierul păcii trebuie să creadă în libertatea fiecărui individ. Or, această credință e cu neputință fără credința în Dumnezeu. Fără puterea și harul lui Dumnezeu, omul nu poate face nimic. El nu va avea niciodată curajul să moară fără mânie, fără frică și fără dorința de a întoarce rău pentru rău. Dumnezeu dă acest curaj. El dă deasemeni omului simțul respectului față de personalitatea dușmanului său. Brigadierul păcii trebuie să respecte încă toate principalele religii ale lumii. Însfârșit el trebuie să spună aceasta în localitatea unde stă în mijlocul cunoscuților săi, când e vorba de o nouă neînțelegere.

Această propunere a fost imediat pusă în practică de către primarul mohamedan din Karachi, care a organizat o astfel de brigadă, al cărei șef este, și care cuprinde hinduși, mohamedani și un păstor protestant.

Când se vor înființa și în Europa noastră vulcanică, astfel de brigade ale păcii?

Vine iarna

Și cu ea vine și timpul liber al țărânului, pe care-l poate folosi, îmbogățindu-și partea spirituală. Citiți frumoasele cărți pe care le puteți găsi la Depozitul de Literatură din Arad:

Puterea misiunii;
Istorieare pentru copii;
Ana din Ava;
Maria Slessor;
Doctrinile biblice;
Viața de familie în Biblie.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
Arad, str. Fabricii 20.

~~~~~

Abonați

Farul Creștin

Cea mai frumoasă
revistă spirituală!

~~~~~

FOTOGRAFIA MORTII LUI ISUS

(Urmare din pag. 2-a).

Isus și El a spus „Eu. Imi dau viața pentru oile Mele... ca să aibă viață și s'o aibă din belșug”. Pentru o condamnare nu trebuie decât o singură isprăvire. O datorie odată plătită e achitată. O sentință executată, e terminată. Pe cruce nu a fost răstignit Isus Hristos cel drept, ci păcătosul N. N., iar acesta nu mai trăiește el, ci Isus Hristos. Deci un păcătos pentru care a murit Isus, e fără păcat, fără condamnare. Ce înțeles adânc, ce datorie mare! Viața pe care o trăiești tu, credincios al lui Isus, nu e a ta, ci a Lui. O mai poți stropi și murdări cu păcate? O mai poți cheltui și risipi în poftele și plăcerile tale? „Trăiește”, — scrie Pavel, — „dar nu eu, ci Hristos trăiește în mine”.

În continuare, Isus mai arată că moartea Sa e o

Moarte mântuitoare.

„...spre iertarea păcatelor” — încheie El. Acum iadule, unde este biruința ta? Isus prin moartea Sa mântuiește pe păcătoșii care cred în El și-i mântuiește din chinurile lor. Și, în adevăr, în iad vor fi găsiți oameni buni, drepti, merituoși, etc., numai credincioși nu, căci ei au scăpați prin moartea lui Isus.

Salvarea prin moartea lui Isus e cea adevărată. Prin nimeni și nimic nu putem scăpa de pedeapsa păcatelor noastre. Jertfele, faptele bune, etc., sunt bune, dar numai după mântuire. Înainte nu au nicio putere sau valoare. Păcatele cer o moarte, o viață de om. Ca să trăiești și să scapi nu-i alt mijloc, decât Isus și moartea Sa.

Privind moartea lui Isus ca salvatoare, ea nu e altceva decât însăși misiune Sa. „Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut”, — a spus chiar El, în Luca 19—10. Deci moartea lui Isus n'a fost o întâmplare. Ea nu se datorește slăbiciunii sau lașității lui Pilat. Nu. Golgota era zărită încă dela Betleem. Dragostea cerea salvarea ființelor iubite.

Vinerea patimilor poate fi în adevăr un prilej de întristare pentru noi. Păcatele noastre au clădit Golgota, au ridicat crucea, și au născut răstignirea. Dar, ea poate fi tot așa, prilejul bucuriei deplină. Atunci am scăpat noi de moarte, de iad, de judecată, atunci s'a

rupt zidul și s'a deschis cerul. Da, Vinerea patimilor e sărbătoarea independenței credinciosului.

Sufletul meu, spune chiar acum cuvintele, trupul lui Isus a fost frânt și sângele vărsat, spre iertarea păcatelor, pentru mulți... **și pentru mine.**

O pildă

(Urmare din pag. 3a)

pă ei. În întunec, afară din sat, i-au atacat, i-au rănit adânc și le-au luat nu numai tot ce au câștigat, ci și banii puțini pe care Iuda îi avea deja în pungă.

Pe când ucenicii s'au târit pe drum, ea să caute pe Domnul, ei au auzit gemetele unora dintre cei cinci mii, care au rămas nehrăniți și care s'au rătăcit noaptea. Umiliți și răniți ei s'au odihnit în noaptea aceea la poala muntelui și s'au trezit a doua zi tot osteniți și flămânzi. Cu grabă ei au deschis cele douăsprezece coșuri cu mâncare, păstrate cu atâta prevedere, dar, spre nedumerirea și disperarea lor, mâncarea se stricase.

„Nu v-am spus”, zicea Isus, „cautați mai înainte Împărăția lui Dumnezeu și neprihânirea ei, și toate aceste vi se vor adăuga. Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă molii și rugina, și unde la sapă, le fură hoții, ci strângeți-vă comori în cer, unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Unul care dă cu mână largă ajunge mai bogat; și altul care economisește prea mult, nu face decât să sărăcească”.

Cântările Sionului

cu 60 și 70 lei bucata.

Cei ce comandă dela 10 bucăți în sus, primesc un rabat de 10%.

Cereți-le **contra ramburs** dela

Depozitul de Literatură

ARAD, strada Fabricii No. 20

Fratele Sârbu Sabin din Curtici, angajează lucrători la cizmăria sa, precum și un ucenic din familie bună. Cei interesați să se adreseze la: Sârbu Sabin, Curtici, jud. Arad.

Știri religioase

ÎN ORMİNDEA s'a ținut în 14 Oct. căsătoria fr. Brânda Aurel cu sora Minerva Bocaniciu. Actul căsătoriei a fost încheiat de fr. I. Dan din Cluj. Au mai vorbit din Cuvântul Domnului frații I. Mărza, V. Bele și V. Teodosiu.

FRĂȚII DIN CERCUL Mehadia au avut o deosebită zi de bucurie la 31 Oct., la un botez Nou-Testamental cu 6 persoane, săvârșit de frații S. Trica Iov, P. Patdola care a vorbit din Matei 28:18—19.

BISERICA DIN HATEG a avut un curs biblic de 7 zile ținut de surorile Sașa Alexandru și Lucreția Tudor, seminariste. În 5 Noembrie a avut loc serbarea societății femeilor din Hateg, condusă de surorile seminariste.

SERBAREA SOCIETĂȚII FEMEILOR „Marta” din Lupeni au aranjat o serbare frumoasă, condusă de sora Eva Tândău, ajutată de sora F. Popovici. Programul a fost compus din poezii, cântări și o convorbire despre săraci și orfani. Din Cuvântul Domnului a vorbit fr. Rusu, păstorul bisericii din loc. Corul și muzica au cântat slavă lui Dumnezeu.

E timpul

să fie organizate **Asociațiile Tineretului**, în fiecare biserică baptistă, căci tineretul e forța și viitorul lumii de mâine. Dați tinerilor voștri în mână **Biblia** și cărțile vrednice să fie citite și studiate. Sufletul tinerilor e însetat după adevăr și cunoștințe noi. O carte bună îi ca îndruma pe o cale bună.

Vieța lui Dr. D. Livingstone, descrie o viață de jertfă, lucru și de complectă predare în serviciul Regelui regilor, între sălbatice din Africa. Costă 15 lei. Cine comandă mai mult de 5 bucăți, primește o bucată cu 10 lei.

În slujba lui Dumnezeu, descrie viața marelui predicator Spurgeon, cu greutățile, activitatea bogată și isbânda în lucrul lui Dumnezeu, când ne punem nădejdea în El. Costă 20 lei. Dela 5 bucăți în sus, dăm cu 12 lei bucata.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ

Arad, str. Fabricii 20.

Cinii

Țara Cărții

sau
Geografia biblică
de dr. E. Gill.
Costă 50 lei bucata.
Dela 10 buc. în sus,
costă 40 lei.

FAPTE, PILDE și IDEI

Rusalii

Primele Rusalii au fost un dar de putere. Căi ce trebuitoare era acest botez! Numai a dar micului grup al ucenicilor Sai, bărbați și femei, săraci, slabi, umili, fricoși, misiunea măreață de a cuceri lumea și a o duce captivă la picioarele lui Dumnezeu. Aceasta a fost mai mult ca o misiune, a fost o lucrare de creațiune. Ceea ce mântuiește pe om nu este auzirea unui cuvânt, ci este potrivirea vieții după acest cuvânt, este să culeagă această învățătură a vieții pentru a-și face din ea baza propriei sale vieți. A evangheliza lumea înseamnă să-i relaci inima și ințelul sistem al gândirii. Este să aduci revoluția lui Dumnezeu pe pământ, singura care e în stare de a învinge și a da vicață. Acești oameni simpli și curați au pornit. Ei au fost abia câteva zeci.

O mână de oameni să răstoarne universul! Da, o mână de oameni și lângă ei Dumnezeu. Dumnezeu, adică Duhul sfânt. Puterea colosală a Duhului sfânt, veșnic și universal, a făcut din ei lucrători umili care să fie ascultați de oricine. Rusalile se spune că au fost darul limbilor, al bucuriei, al iluminății imediate. Da, fără îndolală. Când isvorul isbucnește în vale, nu de stropi se împrăstie ca diamantele și după ele se varsă torență de apă. Omului i s'a dat această enormă putere, ca să o folosească împărțind viața. Rusalile au fost revărsarea râului divin în omenire, isvorul apelor vii. Isvorul curge întruna. Puterea uriasă a lui Dumnezeu a umplut văile noastre. A fost Biserica, a fost o lume nouă, ieșind din haosul împănului roman învechit și falimentat și multe alte creațiuni fără număr, care poate n'au fost și nu sunt fructul religiei. Dar Duhul sfânt nu numai prin ajutorul Bisericii lucrează ci și al altor lucruri, „spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu”.

Ceea ce există, e Duhul sfânt, puterea care poate crea o lume după voia lui Dumnezeu și după chemarea supremă a omului. Si există creștinii, săraci în toate, slabi și neputincioși, dar pe care puterea lui Dumnezeu îi poate schimba în sfinți și în eroi, în luptători și în rășboinici. O, Duhule vino!

Joubert

a spus: „Dumnezeu este local unde nu-mi mai aduc aminte de nimic”.

Într'adevăr, în brațele Domnului meu nu-mi amintesc de neazurile îndurate, de greutatea crucii nici de spinii de pe drumul vieții.

Noi vrem să învingem lumea fără Isus

Hristos. Ateștii nu vreau să-L cunoască, creștinii nu vreau să se avânte în lucrul acesta greu. Ei li lasă cerul și nu pământul. Dar El vrea să se înrădăcească în pământul nostru, adânc, pentru că nu putem trece pe lângă El indiferenți, nepăsători și să nu mai putem face nimic fără voia Sa, fără iubirea Sa puternică, fără curajul renăscător al harului Său.

Adevărul este un drum drept care nu are cotituri. El este foarte îndrăgnet, de aceea rănește pe cei fricoși și distruge pe înșelător. Aruncă în desperare pe cei nedrepți, pe cei îngâmfati, pe cei fanatici: pentru ei este o nedreptate.

Nici mulțimea, nici politica, nici arma, nici forța nu știu ce înțeles adânc are sărăcia, umilinta și pierderea tuturor bunurilor, pentru adevăr. Dar cu siguranță ele vor fi prezente la Calvar, ea și călăi.

Mântuirea omului este în adevăr. Nu

sunt alte legi pentru un popor și nici altă siguranță. Dar adevărul înspăimântă pentru că e drept și nu e gata să se târăguiească și să cadă la învoială cu nimeni.

Adevărului nu-i poți sta împotrivă când frica, el este mort când i se dă ca armă forța.

Adevărului nu-i poți sta împotrivă când e legat de dragoste, de desinteres, de sacrificiu. Adevărului îi trebuie crucea pentru ca să învingă.

Hristos vrea să atragă la sine pe toți conducătorii, pe toți puternicii pământului, care vreau binele. Puneți-L la încercare! Zidiți pe El, și lăsați să fie El baza și suportul clădirii voastre! Indrăzniți! El a biruit lumea și cu El veți duce la îndeplinire orice lucrare uriașă care are de scop binele omenirii.

Solia și misiunea baptistă în lumea de azi

(Urmare din pag. 4-a)

stos, trebuie să-l urmeze în botez, apoi trebuie creștuit în viața sfântă și în activitate creștină. Predicatorul, părinții, învățătorii, membrii, femeile, tinerii și fecioarele, toți trebuie mobilizați în această cruciadă atotbiruitoare.

Ah, dacă poporul lui Dumnezeu și-ar da seama că toți cei din jurul nostru sunt suflete pierdute, rătăcind fără speranță și fără Dumnezeu în lume! Dar nu-i destul să avem o viziune a lumii pierdute, — trebuie să cunoaștem și leacul potrivit pentru ea. Mă grăbesc să vă spun că nevoia noastră cea mai mare în lucrul de a dobândi suflete este puterea lui Dumnezeu în noi. E sigur că, fără acea putere spirituală pe care au așteptat-o ucenicii în Ierusalim, putem să ne dămbătuți dela început.

În timp ce înaintăm în această cruciadă creștină, să păstrăm vie și puternică flacăra dragostei de sufletele pierdute pe care o vedem în Noul Testament. Să chemăm pe toți oamenii îndărăt la Biblie, și astfel vom înlătura foametea spirituală din jurul nostru. Să luptăm ca foile noastre religioase să ajungă în fiecare familie. Toate instituțiile noastre creștine să fie agresive în lupta pentru aducerea lui Hristos în inimile oa-

menilor. Să îndrăznim a trăi în viețile noastre învățătura creștină și dacă trebuie, să fim gata să murim pentru ea!

Învățătura noastră curată ne obligă s'o dăm și altora. Evanghelia întreagă pentru lumea întreagă este programul pus de Dumnezeu înaintea noastră. Cuvintele lui Isus sunt mijlocul de a ne arăta cine suntem. „După roadele lor îi veți cunoaște”. Adevărul nu trebuie ascuns în nodul batistei, ci trebuie împrăștiat în lume. „De ce mă numiți Domn și nu faceți ceea ce v'am poruncit?” Credința e mai mult decât o dogmă, ea e un foc care arde și se lățește.

După cum lumea veche a fost mișcată la Rusalii, tot astfel va fi mișcată și cea de azi. Ce ar spune Isus acestui Congres dacă ar fi prezent cu corpul aici? Nu trebuie să ghicim, căci știm bine ce ar spune. Priviți-L pe muntele Măslinilor și auziți glasul Lui! „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al sfântului Duh. Și învățați-i să păzească tot ce v'am poruncit. Și iată Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin”.

Tr. I. Cocuț.